

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **M. D.**, zastoupené Mgr. Miroslavem Krutinou, advokátem se sídlem Vyšehradská 423/27, 128 00 Praha 2, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2007, č. j. S-MHMP 5950/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009, č. j. 8 Ca 186/2007 - 36,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009, č. j. 8 Ca 186/2007 - 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 11. 6. 2004 vydal Úřad městské části Praha 18 (dále jen „správce poplatku“) platební výměr, č. j. 5009/2004/EO/Bro, jímž podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích a vyhlášky hlavního města Prahy č. 25/2003, o místním poplatku, a podle § 44 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“), stanovil žalobkyni podle pomůcek poplatků ze vstupného na veletrh MADI Travel Market konaný ve dnech 4. až 6. 11. 2003 ve výši 128 766 Kč. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 5. 10. 2004, č. j. 97122/2004; rozhodnutí žalovaného však bylo k žalobě žalobkyně zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2005, č. j. 7 Ca 227/2004. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 22. 2. 2006, č. j. MHMP 97122/2004, zrušil platební výměr vydaný správcem poplatku s tím, že nebyly splněny podmínky pro užití pomůcek.

Správce poplatku vydal dne 6. 9. 2006 nový platební výměr, č. j. 7213/2/2006/EO/Bro, na poplatek ze vstupného opět znějící na částku 128 766 Kč. Odvolání žalobkyně bylo žalovaným zamítnuto rozhodnutím ze dne 19. 4. 2007, č. j. MHMP 5950/2007. Žalobu podanou proti rozhodnutí žalovaného pak zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 6. 2009, č. j. 8 Ca 186/2007 - 36.

Proti rozsudku městského soudu brojila žalobkyně včasnou kasační stížností. V první řadě namítala, že žalovaný zrušil původní platební výměr správce poplatku, a věc tak byla s konečnou platností rozhodnuta. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nelze takovou věc

zákonným způsobem opětovně projednávat a rozhodovat: vydá-li správce poplatku po zrušení platebního výměru v odvolacím řízení znovu platební výměr, jedná se o rozhodnutí nezákonné. Nezákonnost tohoto rozhodnutí musí být v řízení před soudem namítána, což žalobkyně v žalobě učinila, avšak městský soud se s touto námitkou nikterak nevyřadil.

Žalobkyně dále sporovala podřazení registračního poplatku za účast na veletrhu MADI Travel Market v roce 2003 pod termín vstupné ve smyslu § 6 zákona o místních poplatcích. Zejména městskému soudu vytýkala nesprávné užití § 2 odst. 7 daňového řádu, odkaz na nepřiléhavou judikaturu Ústavního soudu a nesprávnou interpretaci zákonného pojmu vstupné. Rovněž namítala neurčitost výzvy správce poplatku ze dne 4. 5. 2006, který požadoval pouze vyjádření k údajům uvedeným v dopisu žalobkyně ze dne 20. 5. 2004 a souhlas s jeho způsobem výpočtu poplatku, nikoliv doložení tam uvedených výdajů na služby poskytnuté za registrační poplatek. Za nedostatek odůvodnění rozsudku považuje žalobkyně rovněž konstatování soudu, že žalobkyně nepředložila jediný důkaz k prokázání svých tvrzení o poskytování jiných služeb v roce 2003 než tomu bylo na veletrhu v roce 2002. Žalobkyně naopak tvrdí, že v roce 2003 byly poskytovány zhruba stejné služby jako v předchozím roce a že tyto služby byly řádně popsány a vyčísleny, avšak správce poplatku a žalovaný to nebrali do úvahy.

Z těchto důvodů žalobkyně navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření označil kasační stížnost žalobkyně za nedůvodnou a účelovou, nepřinášející žádné nové skutečnosti. Pokud podle žalobkyně spočívá nezákonnost napadeného rozsudku v nesprávném posouzení právní otázky v předcházejícím řízení, pak z argumentace žalobkyně není zřejmé, o jakou právní otázku se jedná a které řízení má na mysli. V případě řízení započatého platebním výměrem ze dne 6. 9. 2006 žalovaný odkazuje na kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze (resp. na jeho závěr na str. 6), v případě řízení zahájeného platebním výměrem ze dne 11. 6. 2004 žalovaný upozorňuje na to, že navazující soudní řízení bylo pravomocně ukončeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2005 a touto cestou nelze zpochybňovat jeho rozhodnutí. Žalobkyni uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu se týkají jiné problematiky, mají v detailech odlišnou podstatu sporu a na projednávaný případ je nelze aplikovat. Žalovaný naopak poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2006, č. j. 8 Afs 123/2005 - 160, z jehož odůvodnění vyplývá opačný názor k postupu podle § 50 odst. 5 daňového řádu. K tvrzeným vadám řízení žalovaný konstatuje, že žalobkyně opět neuvádí konkrétní porušení zákonů. Žalovaný je přesvědčen, že v průběhu řízení byl řádně prokázán skutečný stav věci a nebyla porušena procesní ustanovení daňového řádu. Tvrzení žalobkyně o nepřezkoumatelnosti rozsudku týkající se námítky, že zrušením rozhodnutí správce poplatku nemohla být věc opětovně rozhodována, je podle žalovaného v rozporu s daňovým řádem a zákonem o místních poplatcích. Podle žalovaného ani po zrušení platebního výměru ze dne 11. 6. 2004 nezaniklo právo správce poplatku místní poplatek vybrat a vyměřit, a to s odvoláním na § 12 zákona o místních poplatcích a § 43, § 46 a § 47 daňového řádu. Žalovaný uzavřel, že finanční částka vybraná žalobkyní je v dané situaci jednoznačně vstupným, z něhož se vybírá místní poplatek (v podrobnostech se odvolal na svá stanoviska ve spisu), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou směřující do nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů týkající se opakovaného rozhodování ve věci. Nejvyšší správní soud připomíná ze své judikatury, že nepřezkoumatelnost rozsudku krajského (městského) soudu je dána, „*opomene-li krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumat jednu ze žalobních námitek*“ (rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publikovaný

pod č. 787/2006 Sb. NSS), a rovněž tehdy, „*není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (...). Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá*“ (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS).

Ze soudního spisu je zřejmé, že žalobkyně v žalobě (stejně jako předtím v odvolání a následně v kasační stížnosti) poukazovala na to, že v projednávané věci byl správcem poplatku již jednou vydán platební výměr (dne 11. 6. 2004, č. j. 5009/2004/EO/Bro), který byl však žalovaným zrušen postupem podle § 50 odst. 5 daňového řádu. Toto ustanovení přitom neumožňuje odvolacímu orgánu vrátit věc správci poplatku k dalšímu řízení s výjimkou případu podle § 49 odst. 1 téhož zákona. Tím, že rozhodnutí správce poplatku bylo zrušeno, byla věc jednou provždy rozhodnuta a žalovaný tak nebyl oprávněn znovu řízení otevírat a doměřovat poplatek ze vstupného. Svůj názor žalobkyně podpořila delší citací z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 6 Afs 3/2004 - 85 a vyslovila své přesvědčení o nicotnosti nového rozhodnutí správce poplatku i žalovaného.

Po přezkoumání odůvodnění napadeného rozsudku městského soudu musel Nejvyšší správní soud konstatovat, že se městský soud s výše uvedenou argumentací žalobkyně nijak nevypořádal. Ačkoliv se městský soud relativně podrobně zabýval dalšími žalobními námitkami, zejména podrázením registračního poplatku vybíraného žalobkyní za vstup na veletrh pod zákonný pojem vstupné a hodnocením skutkového stavu, otázku opakovaně vydaného platebního výměru (včetně žalobkyní zmiňované judikatury zdejšího soudu a otázky nicotnosti platebního výměru a rozhodnutí žalovaného) městský soud opominul. Jediný náznak argumentace městského soudu k této problematice by bylo možno spatřovat na str. 6 shora napadeného rozsudku. Při bližším pohledu je však zřejmé, že městský soud zde primárně odpovídá na tvrzení žalobkyně, že pouhé vynechání zmínky o pomůckách v odůvodnění nového platebního výměru nijak nemění původní charakter vyměření poplatku pomůckami. Ani z této argumentace městského soudu tak není možné dovodit, proč městský soud považoval výše uvedenou námitku žalobkyně za lichou, mylnou nebo vyvrácenou. Z tohoto důvodu musel Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Nad rámec posouzení námitky nepřezkoumatelnosti pak zdejší soud podotýká, že žalobkyní vznesená námitka byla obsáhle řešena v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007 - 75, publikovaném pod č. 1865/2009 Sb. NSS. Judikatura zdejšího soudu tedy poskytuje městskému soudu dostatečné vodítko pro řešení této otázky v následujícím řízení.

Nejvyšší správní soud se nicméně musel dále zabývat tím, zda je povinen odpovědět i na další námitky žalobkyně uplatněné v kasační stížnosti, byl-li rozsudek městského soudu shledán z části nepřezkoumatelným. Při řešení této otázky aplikoval Nejvyšší správní soud usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74, www.nssoud.cz. V tomto usnesení rozšířený senát vyslovil, že „*krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (podobně též Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti) není oprávněn vyhnout se hodnocení těch skutkových a právních otázek, které, jelikož se jimi orgán či soud, jehož rozhodnutí se přezkoumává, v potřebné míře zabýval, samy o sobě předmětem přezkumu být mohou, poukazem na to, že ve vztahu k jiným skutkovým či právním otázkám, od předchozích oddělitelným, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nejvyšší správní soud podotýká, že zabývat se těmito oddělitelnými otázkami je nutno jen tehdy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (či lze-li vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat, že takový význam mít bude). Pokud se však s ohledem na dosavadní výsledky řízení, povahu věci či z jiných důvodů stávají v důsledku zrušovacího rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost některé skutkové a právní otázky (a k nim směřující žalobní či stížní námitky) bezpředmětnými, není nutno se jimi zabývat; postačí toliko zdůvodnit, proč je má soud v daném řízení nadále za bezpředmětné*“. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zbývající kasační námitky směřují proti části rozsudku městského soudu, která je oddělitelná od části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nicméně otázka, zda správce poplatku může po zrušení platebního výměru nadřízeným správcem vydat

ve stejné věci nový platební výměr, je pro posuzovaný případ otázkou zcela zásadní. Od jejího zodpovězení se odvíjí i to, zda se bude třeba podrobně zabývat zbývajícími námitkami žalobkyně. Bez patřičné odpovědi městského soudu na tuto základní námitku se hodnocení dalších kasačních námitek ze strany Nejvyššího správního soudu jeví jako předčasné a zdejší soud k němu proto nepřistoupil.

Nejvyšší správní soud tedy zrušil napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude městský soud vázán názorem vysloveným v rozsudku zdejšího soudu a přezkoumá opomenutou žalobní námitku. Nejvyšší správní soud nemohl vyhovět žádosti žalobkyně, aby jí ve svém zrušujícím rozsudku přiznal náhradu nákladů soudního řízení, neboť v souladu s § 110 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti jakož i o žalobě městský soud v novém řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu